

Vechten voor compassie

Vol goede moed begin je aan je studie. Mensen redden en beter maken, dat is wat je drijft. Maar gaandeweg raak je dat gevoel soms kwijt. Werkdruk, stress en hiërarchie maken het lastig om gepassioneerd te blijven en compassie te tonen. Zonde, want dat gevoel is juist zo belangrijk om goed te kunnen functioneren.

TEKST MARLOES DE MOOR

ILLUSTRATIE CAROLYN RIDSDALE

Vraag een geneeskundestudent waarom hij dokter wil worden en het antwoord is meestal hetzelfde: 'Mensen beter maken'. Het is een diepgeworteld gevoel; sommigen noemen het zelfs een roeping. Toch is het in de praktijk lastig om die passie én compassie bij je te houden.

Anne Spanjaart is derdejaars geneeskunde en als vrijwilliger actief bij de International Federation of Medical Students' Associations (IFMSA). Met een groep andere gepassioneerde studenten maakt zij zich sterk voor een betere gezondheidssituatie.

Een onderdeel daarvan is de beweging Compassion for Care die zij vorig jaar met zeven andere studenten oprichtte. Het begon met een discussie over de vraag of compassie echt zo is verminderd. "We hebben er kritisch naar gekeken en het bleek dat gepassioneerdheid inderdaad minder wordt. In het traject van student naar young professional verdwijnt vaak de compassie", vertelt Anne. Verlies van passie sluipt er vaak langzaam in. Hard werken vinden de meeste artsen niet erg. Ze houden ervan om met hun vak bezig te zijn. Maar soms ben je moe of zit je niet lekker in je vel. Hoe ga je daar dan mee

om? En als je maar vijf minuten voor een patiënt hebt, is er geen tijd om lange empathische gesprekken te voeren. Oorzaak is volgens Anne de structuur in de zorg. Er is te weinig een klimaat waarin artsen goed kunnen samenwerken en waarin gepraat kan worden over persoonlijke of gemeenschappelijke problemen.

Zelf heeft ze bij gepassioneerde artsen tot nu toe uitsluitend positieve ervaringen opgedaan tijdens haar werk als co-assistent. "Het was effectief voor mijn studie, omdat hun benadering laagdrempelig was. Ik durfde vragen te stellen en raakte geïnspireerd. Deze artsen hielden zo van hun vak dat ze er alles over wilden vertel-

len, zowel aan mij als aan de patiënten. Ik merk hierdoor hoe goed het is om in een omgeving te werken waar passie en compassie een grote rol spelen."

Vanuit dat positieve inzicht besloot Anne met een aantal medestudenten de beweging Compassion for Care in het leven te roepen. Door middel van wetenschappelijk onderzoek willen zij het belang van compassie aantonen. Het UMC St Radboud, Tedx Maastricht, Charter for Compassion en IFMSA-NL zijn belangrijke partijen die het initiatief steunen. "We hebben allemaal één gemeenschappelijk doel: mensen beter maken. Wat ons met elkaar verbindt is compassie", zegt Anne. Ze hoopt dat dit inzicht zich uitbreidt tot in de hele medische wereld en zo veranderingen tot stand zal brengen.

Alle ideeën binnen de community worden verzameld en die moeten uiteindelijk gaan leiden tot concrete plannen en een verbetering in de zorg.

Meedoen

Wil je meedoen en meehelpen? Geef je dan op bij: info@compassionforcare.com.

Voor meer informatie: www.compassionforcare.com, www.facebook.com/compassion4care

Live zien?

Op 4 april zal Compassion for Care een Tedtalk geven bij TEDx Maastricht. Zij presenteren daar een handvest dat een bijdrage vormt voor het internationale initiatief Charter voor Compassion. In dit document staat hoe compassie en patiëntenparticipatie zullen bijdragen aan de toekomst van de gezondheidszorg.